193) వరాళి

ప॥ ఏమని పొగడవచ్చు నిటువంటిది నీమాయ। కామించి బ్రహ్మాదులకు గప్పీ నీమాయ॥

చ॥ బచ్చెనరూపులు పెక్కు పడెచ్చుల వేసినయట్లు। నిచ్చల నినుచున్నది నీమాయ।
తచ్చి వారివారిరతి తమతమకే తెలియ। పచ్చిగా భోగింపించీ దంపతుల నీమాయ॥

చ॥ మఱి తొలునాటిభోగాలు మరునాటికి వింతగా। నెఱవుగా దమకించీ నీమాయ।
విఱుచరానిదుఃఖము వెస నిద్రవోయితేనే। మఱపించీ నవ్వించీ మహిలో నీమాయ।

చ॥ పట్టరాని జవ్వనము పరసిపోతే ముదిమి। నెట్టుకొని వుబ్బడచీ నీమాయ।
గట్టిగా శ్రీవేంకటేశ ఘనుడవైన నీదాసుల। పట్టకుండా జేయుచు బలిసెనీమాయ॥